

13 strofe despre mankurți

Grigore Vieru

Ei ne hăcuiă graiul
Și doina, și harta!
Ei, care astăzi vânează
„Literatura și Arta!”
Ei datina o spurcară
Barbar și sinistru!
Ei, care astăzi adulmecă
Revista „Nistru”!
Ei gâtuiră prădalnici
Biserici frumoase!
Ei ne răstigniră pe crucea
Lui '46!
Ei ne-au mănănat spre Siberii
Cu pistolul din urmă!
Ei ne-au scos din ogradă
Văcuța și turmă!
Ei au dus omul la ocnă
Pentru trei ciocălăie!
Ei ne remodelează ființa
Pe diferite ilăie!
Ei pe dealuri lăsară
Să năvălească tutunul
Ca frișul cel fără de milă
Cu tancul și tunul!
Ei marchează locul
Unde-n țărâna mănoasă
Se va crăci uzina
Ca la dânsa acasă!
Ei otrăvesc pământul
Și izvorul, ah, bietul.
Ei sunt gata să tragă
În cei care-și cer alfabetul!
Ei linguesc străinul
Cu struguri și glume!
Ei spun: „zdrasti”
Propriei mume!
Ei spun că Ștefan cel Mare
Armonia urbană o strică.
Ei ne-au mințit la școală
Că nu avurăm nimica!
Ei se urcară pe ghebul
Numelor noastre strâmbate
Să ne anunțe că-n poartă

Viitorul cel mare bate!
Ei printre mormintele noastre
Cu medalia-n dinți, cu folosul,
Aleargă în cuști fericiți
Ca javra cu osul!
Ei prin lacrimă granițe
Trag și-n două o taie!
Ei, înnodeații nerușinații!
Huideo, potaie!